

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Een vrolijke sketch

**Voor 1 verteller(ster)
2 meisjes, 1 jongen
en een leerkracht**

(de leerkracht kan natuurlijk ook door een speler worden gespeeld)

Vertrouw nóóit een roze olifant...

Door

© Peter van den Bijllaardt

Deze sketch is uitermate geschikt om door ouderen voor kinderen te worden gespeeld, maar de kinderen kunnen het óók zelf spelen.

KARAKTERBESCHRIJVINGEN

**Verteller
Of
Vertelster**

Moet goed uit haar hoofd kunnen leren, want ze heeft nogal wat tekst. Wordt dit te moeilijk, dan kunnen ze het ook oplezen.

Vincent

Opgewonden leerling.

Romy

Opgewonden leerling.

Kim

Beetje opgewonden en... erg gesteld op Adriaan.

Adriaan Leerkracht. Rustig type met gevoel voor humor. (Het is natuurlijk wél de bedoeling dat deze rol door de leerkracht van de bewuste klas wordt gespeeld)

TOONEEL

**DE SKETCH SPEELT ZICH AF IN
EEN KLASLOKAAL**

Vertrouw nóóit een roze olifant...

DOEK

Het begin

- Verteller [GAAT OPZIJ VAN HET TONEEL STAAN]
Er was eens... een hartstikke, té gek klaslokaaltje in een ontzettend gave school in... Den Haag / Heerlen / Groningen enz. [NAAM/WIJK NOEMEN VAN STAD / DORP WAAR HET WORDT OPGEVOERD. TEVENS DE EIGEN SCHOOLNAAM] En er was een klas met leerlingen... Dat waren allemaal stúk voor stuk réuze aardige jongens en meisjes. Erg intelligent ook nog... En de leiding van deze klas was een té gekke leerkracht. Hij heette... [NAAM EIGEN LEERKRACHT NOEMEN] Boombegang. Adriaan Boombegang... Deze Adriaan wilde ook geen meneer worden genoemd. 'Daar zijn jullie té intelligent voor', zei hij. 'Noem mij maar gewoon Adriaan.'
Zoals gewoonlijk kwam Adriaan als eerste zijn klaslokaal binnen.
- Adriaan DOET PRECIES WAT DE VERTELLER ZEGT.
- Verteller Hij gaapt, zoals gewoonlijk, want wat hij het liefst doet is uitslapen... Dan legt hij zijn koffertje op zijn tafel en haalt er zijn lunchtrommeltje uit. Hij bekijkt wat er op zijn brood zit, zucht ontzettend diep en zegt met diepe minachting:
- Adriaan Káás...
- Verteller Het is duidelijk te horen, dat dat niet zijn favoriete broodbeleg is. Hij zucht opnieuw heel erg diep en vervolgt:

- Adriaan Dit is nu al de derde keer deze week. Toch eens met [NAAM VAN VROUW/VRIENDIN/VRIEND NOEMEN] Esmaralda over hebben.
- Verteller Dan opeens... Want het wordt hoogtijd dat er iets gaat gebeuren, komt [NAAM VAN JONGEN, DIE DEZE ROL SPEELT NOEMEN] Vincent het klaslokaal binnen hollen.
- Vincent [OPGEWONDEN] Ádriaan! Ádriaan! Er loopt een roze olifant over ons schoolplein.
- Verteller En als Adriaan ergens een hekel aan heeft, buiten 3 x per week kaas op zijn brood natuurlijk, dan is dat wel aan leerlingen die met een hoop kabaal zijn klaslokaal komen binnenhollen. Hij zegt dan ook met zijn allerstrengste stem:
- Adriaan Wanneer jij eens onmiddellijk ging zitten en je mond hield, Vincent.
- Verteller Maar Vincent was veel te opgewonden om aan dit eenvoudige verzoek gevolg te geven.
- Vincent Maar Ádriaan! Er loopt buiten op ons schoolplein écht een hele grote roze olifant.
- Verteller Dit was teveel voor Adriaan. Hij sloeg hard met zijn hand op de tafel. En zoiets kan gemeen pijn doen. [ADRIAAN MAAKT EEN OVERDREVEN GRIMAS OM AAN TE GEVEN HOEVEEL PIJN HIJ LEIDT] Nu is hij nog bozer dan voorheen. Dat kun je bij Adriaan merken, doordat hij nu niet langer schreeuwt maar zijn stem alleen nog maar dreigend laat klinken.
- Adriaan Wanneer jij nou nog één keer je mond open doet heb je de hele volgende maand iedere dag klasse corvee. Ben ik duidelijk?

- Verteller Vincent knikt alleen maar. Want als hij doet, wat hem thuis is geleerd en keurig op de vraag antwoord geeft, gaat de straf in. [VINCENT SLAAT GELATEN ZIJN ARMEN OVER ELKAAR] Nu komt [NAAM VAN MEISJE DIE DEZE ROL SPEELT NOEMEN] Romy binnenhollen. Ze is, net als Vincent buitengewoon opgewonden. Om kort te gaan... Ze heeft 't niet meer. [ROMY OP] Áh, daar is ze al.
- Romy Ádriaan! Ádriaan! Buiten op het schoolplein staat een reusachtige olifant. En helemaal roze.
- Adriaan Ja en zeker met pimpelpaarse vlekken.
- Verteller Je kan van Adriaan zeggen wat je wilt, maar hij blijft zijn humor behouden. En dan te weten dat hij er helemaal niet ver vanaf zat.
- Romy Nee... Allemaal grote margrietten. Over zijn hele lijf.

Stukje verder...

- Verteller Romy berust erin en gaat gehoorzaam zitten. Wat is er nu precies aan de hand? Wie is deze roze olifant en wat doet hij op het plein van hun school? En... wáárom loopt jij naar de auto van Adriaan Boombehang?... Ik zou het u graag willen vertellen, wanneer het niet zo was, dat [NAAM VAN MEISJE, DIE DEZE ROL SPEELT NOEMEN] Kim op het punt staat het klaslokaal binnen te stormen. Kim is op overdreven wijze op Adriaan gesteld. Ze heeft ook altijd met hem te doen. Vooral, wanneer zijn vrouw / vriendin / vriend weer voor de zoveelste maal kaas op zijn brood heeft gedaan... Uiteraard heeft zij de grote roze olifant ook gezien. Maar wat Vincent en Romy niet weten weet zij wel... Dat deze vrolijke roze jongen met zijn enorme slurf het nog maar half afbetaalde autootje van Adriaan aan het besnuffelen is... Ze wil

Adriaan nu komen waarschuwen, want Adriaans autootje mag natuurlijk níets overkomen. Kijk daar is ze al. Buiten adem, want ze heeft gehold.

- Kim Ádriaan! Ádriaan! Er staat een grote... Een héeéle grote... Een... Een... Een... héeééééle grote...
- Verteller En omdat ze zich zo'n zorgen om het vervoersmiddel van Adriaan maakt kan ze even niet op het woord olifant komen. Maar Adriaan helpt haar.
- Adriaan Kim...
- Verteller Zegt hij gevaarlijk vriendelijk.
- Adriaan Kim... loopt er soms misschien een flink uit de kluiten gewassen olifant op het plein voor onze school?
- Verteller Kim knikt blij. Het is duidelijk. Ze is er nu ook van overtuigd dat Adriaan paranormale gaven bezit.
- Adriaan En is deze olifant soms toevallig ook nog roze?
- Verteller Kim knikt nu nog veel blijer.
- Adriaan En heeft deze vrolijke jongen misschien ook nog toevallig grote margrietten over zijn hele lijf?
- Verteller Kim is nu buiten zinnen van geluk. Ze heeft het altijd wel geweten. Haar Adriaan is een wonder op voeten. En ze roept:
- Kim Je móet hem weggagen, Adriaan!
- Verteller Adriaan blijft echter heel rustig. Vriendelijk vraagt hij:
- Adriaan En waarom moet ik dat doen, Kim?

Verteller Kim begrijpt er niets van. Zou het dan toch mogelijk zijn... Dat Adriaan gewoon een... méns is...

Kim Maar... Maar... Maar die grote... die grote... die kolossale...

Adriaan Olifant.

Dit toneelstukje moet het van de inhoud hebben. Er is geen overweldigende clou. Het loopt af met een grappig: ‘...en de moraal van dit verhaal is...’